

[Kirsten Jacobsen]

Til allersidst vil jeg gerne sige til fru Elisabeth Arnold: Det er normalt her i Danmark, når man køber en ejerbolig, at så præsterer man 10-15 pct. – det er endda højt – i udbetaling. Det vil sige, at langt, langt hovedparten af danske boligejere i begyndelsen har en gæld fra 85 til 90 pct. af den værdi, boligen havde. Og hvis fru Elisabeth Arnold har så meget tilovers for opsparing og mener, at man skal præmiere dem, der ingen gæld har, er det dog kunstigt og umuligt, at regeringen lige har stemt for at ophæve en af de allerbedste ordninger, nemlig præmiering for boligopsparing.

Jes Lunde (SF):

Den skattereform, vi har til behandling i dag, går vel egentlig efter melodien: »Det skulle være så godt, men så er det faktisk skidt«.

Der er mange gode brikker i det, regeringen har lagt frem for os. Der er bruttoskat, der er indgreb imod spekulation i beskatningen, der er utrolig mange fornuftige ting imellem, men desværre har man valgt at sammensætte brikerne på en måde, så det bliver socialt uacceptabelt. Jeg tror også, det er sådan, mange af de socialdemokratiske folketingsmedlemmer har det, når de sidder og spekulerer nede på rækkerne: at det egentlig er ærgerligt. Det, der skulle have været et flot projekt, det, der skulle have været en skattereform, der for alvor gjorde op med spekulation, og som gennemførte en mere retfærdig beskatning, som lempede skatten for arbejdsindkomster – alle de gode overskrifter – er i stedet for at blive en ren succes, som de socialdemokratiske gruppemedlemmer kunne gå ud at være stolte af, blevet noget, der gør, at man nærmest skal kigge ned i gulvet, fordi man godt ved, at hvad angår de sociale fordelinger, er det, man vil gennemføre her, selvfølgelig hamrende skævt.

Vi har fået et bilag i Skatteudvalget, bilag nr. 24 til lovforslag nr. 283, som illustrerer det meget klart. Vi har spurgt, hvordan skattelettelserne er fordelt på forskellige indkomstgrupper, og for at det skal være nemt at sammenligne med virkeligheden, har vi spurgt om mennesker med gennemsnitlige fradrag. Vi kan tydeligt se, at der er et tab for dem med de laveste indkomster, og oppe i toppen er der nogle kolossale skattelettelser. Har man en indkomst på 500.000 kr., er det 25.000 kr., og har man en indkomst på 1 mio. kr., er der 58.000 kr. i skat-

telettelser ved gennemsnitlige fradrag. Har man færre fradrag end gennemsnittet, er det endnu højere gevinster, der kan scores.

SF er helt med på, at vi tager fat i de mange spekulationsfradrag. Det er vi meget store tilhængere af. Vi har gennem årene været leverandører i mange gode ideer til, hvordan man begrænsede skattespekulationen, og derfor er det selvfølgelig meget tilfredsstillende, at man tager fat i det nu. Men vi kan bare ikke forstå, at de penge, man kan få ind ved at ramme spekuleringen, skal deles ud i toppen af indkomstskalaen. Det kan vi simpelt hen ikke forstå.

Der er Socialdemokrater, der tidligere i dag har argumenteret med, at det jo mest er de rige, som har benyttet sig af skatteunddragelser, og derfor skal de selvfølgelig også have gevinsterne, når vi lukker hullerne. Det kan jeg ikke forstå.

Vi er nogle, der altid har betalt den skat, vi skulle, uden anpartscirkus, uden at købe togvogne i Australien osv. Hvorfor skal de rige slippe billigere? Hvorfor skal de ikke bare op på at betale det til velfærdssamfundet, som vi andre altid har betalt? Hvorfor er det ikke sådan? Hvorfor skal de penge her, som man får ind, de 10-11 mia. kr., ikke bruges til lempelser over for de dårligst stillede i vores samfund og til at finansiere en øget indsats imod arbejdsløsheden gennem nedbringelse af ventelister på børnepasning, på sygehuse, til bedre ældrepleje osv.? Hvorfor ikke bruge pengene på det i stedet for at give dem i kolossale skattelettelser til de allerbedst stillede?

Jeg tror desværre, at den reform, man lægger op til her, er med til at bidrage til den skævedeling af samfundet, vi ser i øjeblikket, hvor en stadig større del af menneskene i Danmark bliver meget ringe stillet. Det bliver de i kraft af arbejdsløshed, som er vores allerstørste problem. De bliver det også i kraft af, at der, når man laver en sådan skattereform her, kommer yderligere tab hos dem, der har de allerlaveste indkomster.

Vi er med til at cementere den deling af Danmark, som opstod i løbet af den konservative 10-års-regeringstid, hvor vi får en opdeling med en tredjedel, som mere eller mindre synker til bunds, som får det dårligere og dårligere, og to tredjedele – mellemindkomsterne og de højeste indkomster – som stadig får det bedre.